

[Guldberg.]

gerne sige, at det forekommer mig, at når man har denne menneskerettighedsdomstol, og når det forbehold, det drejer sig om, er et forbehold, som vi har taget – man kan måske diskutere, hvordan det er kommet til, men nu er det taget – for at sikre en ligeberettigelse i forholdet mellem Danmark og andre stater, så bliver det efter min opfattelse en overbelastning af den individuelle personlige sag, der ligger her, at man så siger, vi skal have klaret det procedureproblem, om det overhovedet gælder i et sådant tilfælde, hvor Kommissionen kommer med det, jeg havde nær sagt på bekostning af en løbende individuel sag. Vores fornemmelse er, at det ikke er rigtigt, det bør vi ikke gøre, det vil også give et forkert indtryk af den danske holdning over for menneskerettighederne, og det er jeg sikker på ikke er regeringens mening. Derfor vil jeg gerne sige, at jeg håber, udenrigsministeren vil få grundlag for at følge sin udtalelse her i anden omgang op, så man kan skaffe tinget en vished for, at denne sag nu får lov til at gå som den individuelle sag, den i realiteten er. Jeg synes slet ikke, man behøver at tage stilling til princippet; denne individuelle sag må være tilstrækkelig.

Arentoft (FP):

Til udenrigsministeren vil jeg gerne sige, at for at en aftale som f. eks. Helsingforsaftalen skal have betydning, skal den overholdes til punkt og prikke af begge parter. Bliver den brudt eller delvis brudt af den ene, er den intet værd; derfor min nævnte bekymring.

I den forbindelse vil jeg gerne sige, at udenrigsministeren i sit første indlæg nævnte, at vi har fået underretning om en række militære manøvrer, men så vidt jeg ved, drejer det sig endnu kun om én. Mon ikke det kan betragtes som en luns kød, der kastes ud for at vække tillid? Så vidt jeg husker, er det manøvrer med over 24.000 mand, der skal anmeldes, og så kan man jo holde øvelser med 23.500 mand 3 gange i et område, sådan at det integrerer med hinanden, og derved undgå at indberette noget som helst. Det bliver jo faktisk spændende at se, om vi får besked, når den næste store landgangsøvelse skal finde sted på Rygen.

Udenrigsministeren sagde også, at man ikke kunne give bindende tilsagn om, at man ville orientere befolkningen ved kommende udvisninger af diplomater, men man ville orientere nævnet. Jeg kan i og for sig godt forstå, at det

er vanskeligt at give et helt endeligt og bindende tilsagn, men i så fald vil jeg da spørge, om man ikke, hvis nævnets medlemmer i stort flertal går ind for, at det bliver offentliggjort, vil tage et behørigt hensyn dertil.

Hr. Kjeld Olesen sagde noget om vores holdning til f. eks. Cypernstyrken. Vi overholder vore forpligtelser, og det vil vi også gøre med hensyn til Cypernstyrken, indtil der træffes en anden aftale. Der bør nok lige erindres om, at vi foreløbig har et tilgodehavende på ca. 15 mill. kr. hos FN, og går vi ud af FN, vil FN-styrker selvfølgelig heller ikke være noget begreb for os længere.

Hr. Guldberg nævnte i sit første indlæg, at man i flere tilfælde prøver at se, hvor langt USA vil gå i sine forpligtelser. Det giver jeg hr. Guldberg ret i, men venstreorienterede kræfter er desværre så forbiroret aktive, at de f. eks. formåede at vende en hel verdensopinion omkring Vietnam imod USA, og det må være et memento til os andre.

Hr. Stinus sagde, at de folketingsmedlemmer, der deltager i FN-generalforsamlinger, skal have lejlighed til også at deltage i EF-konsultationer. Hvis vi tænker på, hvor hyppigt vore medlemmer, der er i Europa-Parlamentet, er væk, og at vi har folketingsmedlemmer i månedsvi i New York, og hvis de nu også skal til konsultationer, kan vi en skønne dag være ude for, at der ikke er ret mange tilbage i folketinget.

Med hensyn til det, hr. Stinus nævnte omkring PLO, kan man vel ikke sige, at PLO er repræsentativt for palæstinenserne – de er jo ikke valgt – men Israel har sagt, at de vil anerkende forhandlinger med PLO som delegationsmedlemmer i en jordansk delegation, idet næsten 80 pct. af Jordans befolkning er palæstinensere. Men PLO vil til gengæld ikke anerkende Israel. Man må håbe, at parterne kan mødes i Genève; jeg tror i alt fald ikke, at FN med sine 144 medlemsstater, der alle skal til orde osv., er det rette forum.

Hr. Gert Petersen trak sin kæphest frem og talte om, at vi skulle nedruste i Europa. Jeg vil gerne spørge hr. Gert Petersen, om han mener, at Europa skulle nedruste, mens Warszawa-pagtlandene opruster mere og mere. Jeg synes, at hr. Gert Petersen skulle foreslå måske sammen med DKP, at Warszawa-pagten gik i spidsen og begyndte at nedruste; så kunne det være, vi kunne tale sammen.

Til slut vil jeg gerne stille endnu et par